

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.481 van 27 januari 2004
in de zaak A. 127.519/VII-27.990**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij:
 advocaat F. LANDUYT,
 kantoor houdende te 8730 BEERNEM,
 Bloemendalestraat 147

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Jemenitische nationaliteit, op 28 augustus 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 april 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 24 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LANDUYT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 11 maart 2002 en verklaart zich vluchteling op 13 maart 2003.

1.2. Op 16 april 2002 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 19 augustus 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

"(...)

U, die de Jemenitische nationaliteit bezit en afkomstig bent van Yafea, zou sinds uw kindertijd in Aden wonen (Zuid-Jemen). U zou sinds 1992 als secretaris van de directeur-generaal van het Ministerie van Onderwijs hebben gewerkt en administratief directeur zijn geweest binnen dit ministerie. U zou sinds 1996 belast zijn geweest met het beheer van de externe communicatie met andere ministeries en dit betreffende onderwijszaken. U zou van 1988 tot 1994 lid zijn geweest van de 'Hezb El Ishtiraaki El Jemeni' (Jemenitische Socialistische Partij). U zou door de uitbraak van de burgeroorlog uit deze partij zijn gestapt en niet meer politiek actief zijn geweest. U zou gedurende uw lidmaatschap bij de Jemenitische Socialistische Partij geen problemen hebben ondervonden met de Jemenitische autoriteiten. Op 30 januari 2000 zou u zich tijdens een vergadering kritisch hebben uitgelaten over een op onrechtmatige wijze gewijzigde lijst van studenten die in aanmerking kwamen voor een studiebeurs in het buitenland. Deze door uw dienst opgestelde lijst zou door de centrale dienst in Sanaa zijn veranderd in het voordeel van zonen van verwanten van regeringsverantwoordelijken en politici. Twee à drie studenten zouden verwant zijn met de president. U zou deze gewijzigde lijst drie maanden voor de vergadering van 30 januari 2000 hebben ontvangen. U zou geweigerd hebben deze lijst te ondertekenen. De directeur-generaal zou dit in uw plaats hebben gedaan nadat de Minister van Onderwijs en de directeur van de examencommissie hun handtekening zouden hebben geplaatst. U zou door uw opmerkingen rechtstreeks het beleid van de adjunct van het Ministerie van Onderwijs hebben bekritiseerd. Er zou ook een ministeriële verantwoordelijke aanwezig zijn geweest op deze vergadering. Op 11 februari 2001 zou de adjunct van de Minister van Onderwijs u ontslagen hebben om politieke redenen. Op uw ontslagbrief zou alleen vermeld hebben gestaan dat u werd geschorst tot nader order. U zou een drietal keer naar uw werkplaats zijn gegaan om na te gaan of uw schorsing ongedaan was gemaakt. Rond 21 mei 2001 zou de directeur-generaal

u gebeld hebben met het nieuws dat u de volgende dag uw werk kon herbeginnen. U zou ontdekt hebben dat vijf dossiers van uw bureau verdwenen waren. U zou de adviseur van het Ministerie van Onderwijs over deze diefstal hebben ingelicht en hij zou u hebben bevolen onmiddellijk de politie te contacteren. De politie van de provincie Aden zou zijn gekomen en u ondervraagd hebben over deze dossiers. U zou hen verteld hebben dat deze dossiers kwijt zijn geraakt gedurende uw schorsing. Ook de directeur-generaal en andere bedienden zouden zijn ondervraagd. U zou hierna zijn meegenomen naar het politiebureau waar u één dag zou zijn vastgehouden. Hierna zou u uit veiligheidsoverwegingen zijn overgebracht naar de gevangenis van Aden waar u vier maanden zou zijn gedetineerd. U zou er goed zijn behandeld en er verder ondervraagd zijn over de verloren dossiers en personen die bij deze dossiers belangen zouden hebben. U zou de politie verteld hebben dat de veiligheidsverantwoordelijke gedurende uw schorsing u vervangen zou hebben en dat hij misschien deze dossiers zou hebben meegenomen. Deze veiligheidsverantwoordelijke zou evenwel niet ondervraagd zijn geweest. Op 25 september 2001 zou u zijn vrijgelaten en u werk hebben kunnen hervatten op voorwaarde dat u de provincie Aden niet zou verlaten. Op 22 oktober 2001 zouden twee wagens van de 'Amman Markasi' (de lokale veiligheidsdienst) voor uw werkplaats zijn gekomen. Vijf veiligheidsagenten zouden u hebben meegenomen naar hun bureau. U zou zijn opgesloten in een kamer van de veiligheidsdienst tot 29 november 2001. U zou op de dag van uw aanhouding hebben vernomen dat u in opdracht van de veiligheidsdienst van Sanaa zou zijn gearresteerd omwille van de verdwijning van de vijf dossiers. Zo bleek dat deze dossiers ook deels politiek getinte informatie bevatten. U zou niet verder zijn ondervraagd en ook hier goed behandeld zijn geweest. Op 29 november 2001 zou u per militair vliegtuig naar de veiligheidsdienst van Sanaa zijn getransfereerd. U zou er de volgende dag door twee à drie personen zijn ondervraagd over de verdwenen dossiers en ervan zijn beschuldigd deze aan de Jemenitische Socialistische Partij, aan de buitenlandse oppositie en aan een Saoedische delegatie in Aden te hebben overhandigd. U zou er tot februari 2002 zijn gedetineerd. U zou er vier à vijf keren zijn geslagen. U zou er vlak voor het islamitisch offerfeest bezoek hebben gekregen van de adviseur van de Minister van Onderwijs die u verteld zou hebben dat u de doodstraf riskeerde. Hij zou u beloofd hebben u de gevangenis te helpen ontvluchten. Op 21 februari 2002, één dag voor het islamitisch offerfeest, zou een officier en een gewone bediende de deur van uw cel hebben geopend en u zonder iets te zeggen uit de gevangenis hebben gebracht. Een taxichauffeur zou u buiten hebben opgewacht en u naar de regio Roumah bij een sjeikh hebben gebracht. U zou bij hem zijn gebleven tot 11 maart 2002. Hierna zou iemand van de luchthavendouane van Sanaa u naar deze luchthaven hebben gebracht. U zou met een vals Jemenitisch paspoort naar Frankrijk, en vervolgens naar België zijn gereisd. U heeft zich in België vluchteling verklaard.

Vooreerst dient opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd vergeleken met het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) die de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven ernstig ondergraven.

Zo verklaarde u voor de DVZ dat u van 1988 tot 1994 lid zou zijn geweest van de democratische beweging 'El Mouatamar El Chaabi' en dat deze partij na de éénwording van Jemen een oppositiepartij is geworden (zie gehoorverslag DVZ, vraag 42). Voor het CGVS beweerde u daarentegen van 1988 tot 1994 lid te zijn van de socialistische partij 'Hezb El Ishtiraaki El Jemeni' (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat bovenvermelde partij 'El Mouatamar El Chaabi' de huidige regeringspartij is terwijl de socialistische partij 'Hezb El Ishtiraaki El Jemeni' na de burgeroorlog een oppositiepartij is geworden (zie informatie Cedoca, dd. 9 augustus 2002). Bovengaande tegenstrijdigheid is dusdanig flagrant dat uw vluchtrelaas in een bedrieglijk daglicht komt te staan. Te meer daar uw vroeger politiek engagement verband houdt met uw vluchtmotieven.

Dient tevens aangestipt dat u voor de DVZ verklaarde dat u ontslagen zou zijn op basis van het vermoeden dat u de ethiek geschonden heeft en inlichtingen heeft doorgegeven aan de oppositie (zie gehoorverslag DVZ, vraag 42). In dringend beroep stelde u dat u geen kennis had van de redenen waarom u zou ontslagen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 8bis). Vervolgens verklaarde u voor de DVZ dat, nadat u ontdekt had dat uw dossiers verdwenen waren, uw eerste reactie de politie waarschuwen was (zie gehoorverslag DVZ). Voor het CGVS beweerde u eerst de adviseur van het Ministerie van Onderwijs te hebben getelefoneerd die u op zijn beurt

zou hebben bevolen de politie te contacteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 9bis). Verder verklaarde u voor het CGVS dat gedurende uw detentie bij de politieke veiligheidsdienst ze op de hoogte waren van uw lidmaatschap bij de Socialistische Partij en dat ze u beschuldigd hebben de dossiers aan deze partij te hebben overhandigd als steun aan de oppositie in het buitenland, U verklaarde verder dat ze u ook zouden beschuldigd hebben deze dossiers aan een aanwezige Saoedische delegatie te hebben gegeven (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Voor de DVZ beweerde u beschuldigd te zijn geweest zelf de dossiers te hebben gestolen en samen te werken met partijen buiten Jemen zonder melding te maken van de Socialistische partij en de Saoedische delegatie (zie gehoorblad DVZ). Bovenstaande omissie en tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan de oprechtheid van uw relaas.

Tot slot legt u een attest neer van het Ministerie van Onderwijs waarin vermeld staat dat u tot nader order wordt geschorst. Dit document dateert van 30 december 2001 terwijl u voor het CGVS verklaarde reeds op 11 februari 2001, en aldus zeven maanden vóór de beslissing van de Minister van Onderwijs ontslagen te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, p. 9). Verder legt u een fax van een brief van de vice-Minister van Onderwijs neer. Zo is dit document niet ondertekend en bevat deze brief geen hoofding Omtrent de authenticiteit van deze twee documenten kunnen aldus ernstige vragen rijzen. Tot slot legt u ook een kopie neer van een document van de Jemenitische veiligheidsdienst, dd. 21 oktober 2001. Gezien bovenstaande opmerkingen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw relaas kan ook de authenticiteit van dit document in twijfel worden getrokken. Uw voorgelegd verstreken paspoort bewijst wel uw identiteit en afkomst, maar voegt geen extra elementen toe aan uw relaas."

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als enig middel aanvoert wat volgt:

"Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van de artikelen 48, 49 en 52 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en art. 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Verzoeker wordt geconfronteerd met een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 19.08.2002, waarbij werd geoordeeld tot bevestiging van de verblijfsweigering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken dd. 18.04.2002.

In de motivering stelt het Commissariaat-Generaal dat de geloofwaardigheid van zijn asielverhaal ondermijnd wordt door de in de loop van zijn asielprocedure afgelegde tegenstrijdige verklaringen.

Mijn verzoeker verklaarde voor op het Commissariaat-Generaal tot driemaal toe dat hetgeen bij de DVZ genoteerd werd onjuist is. Het is verkeerd hij van 1988 tot 1994 lid zou zijn geweest van de democratische beweging El Mouatamar El Chaabi" en dat deze partij na de éénwording van Jemen een oppositiepartij is geworden (zie gehoorverslag DVZ, vraag 42). Hij heeft duidelijk verklaard voor het CGVS dat hij van 1988 tot 1994 lid is geweest van de socialistische partij "Hezb El Ishtiraaki El Jemen!" (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Trouwens deze partij is geenszins een democratische partij. De informatie waarover het CGVS beschikt is juist, de bovenvermelde partij "El Mouatamar El Chaabi" is de huidige regeringspartij, terwijl de socialistische partij "Hezb El Ishtiraaki El Jemen", na de burgeroorlog een oppositiepartij is geworden (zie informatie Cedoca, dd. 9 augustus 2002). Deze foute notering heeft mijn verzoeker tot driemaal toe gemeld in het tweede interview.

Dient tevens aangestipt dat hij voor de DVZ verklaarde dat hij ontslagen zou zijn op basis van het vermoeden door de veiligheids politie dat hij de ethiek geschonden heeft en inlichtingen heeft doorgegeven aan de oppositie (zie gehoorverslag DVZ, vraag 42). In dringend beroep stelde hij dat hij officieel geen kennis had van de redenen waarom hij zou ontslagen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 8bis). Hetgeen

mijn verzoeker voor DVZ verklaarde was immers een vermoeden. Vervolgens verklaarde hij voor de DVZ dat hij nadat hij ontdekt had dat zijn dossiers verdwenen waren zijn eerste reactie de politie waarschuwen was (zie gehoorverslag DVZ). Voor het CGVS heeft hij meer kunnen specificeren, nl. dat zijn eerste reactie was de politie te bellen en dat hij eerst de adviseur van het Ministerie van Onderwijs heeft getelefoneerd die hij op zijn beurt heeft geadviseerd (en niet bevolen want hij is geen medere) de Politie te contacteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, g). Verder verklaarde hij voor het CGVS dat gedurende zijn detentie bij de politieke veiligheidsdienst, de veiligheidsdiensten verklaarden ze op de hoopte waren van zijn lidmaatschap bij de Socialistische Partij en dat ze hem beschuldigd hebben van de dossiers aan deze partij te hebben overhandigd als steun aan de oppositie in het buitenland. Hij verklaarde verder dat ze hem ook hebben beschuldigd van deze dossiers aan een aanwezige Saoedische delegatie te hebben gegeven (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Voor de DVZ beweerde hij ook beschuldigd te zijn geweest zelf de dossiers te hebben gestolen en samen te werken met partijen buiten Jemen (zie gehoorblad DVZ). Bovenstaande verklaringen zijn een ondervragingstechniek van de veiligheidsdiensten en doen niets af aan de oprechtheid van zijn relaas.

Tot slot legt hij een attest neer van het Ministerie van Onderwijs waarin vermeld staat dat hij tot nader order wordt geschorst. Dit document dateert van 30 december 2001. Hij verklaarde voor het CGVS verklaarde reeds op 11 februari 2001 te zijn geschorst en aldus zeven maanden later op 30.12.2001 de beslissing van de Minister van Onderwijs ontslagen te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, p. g). Verder legt u een fax van een brief van de viceMinister van Onderwijs neer. Zo is worden de neergelegde document niet van valsheid beticht, zodat niet rechtsgeldig aan de authenticiteit van deze twee documenten kan getwijfeld worden.

Dat verzoeker al deze argumenten ter kennis bracht aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 19.08.2002 deze die in zijn motivering niet besproken dd. 19.08.2002 niet weerlegd heeft. Daardoor is in deze beslissing niet voldaan aan de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S.. 12 september 1991).

Het feit dat met bepaalde elementen, aangebracht door verzoeker in de motivering, geen rekening werd gehouden en dat in de motivatie staat dat er geen nieuwe elementen worden aangebracht, terwijl deze er duidelijk zijn, maakt een schending uit van de boven vermelde wetsartikelen.

R. v. St. nr. 44.801, 3 november 1993, T. Vreemd. 1994, 95; T. Vreemd. 1994, 56; Rev. Dr. Etr., 1994, 29.";

2.2. Overwegende dat, wat betreft de tegenstrijdigheden die de Commissaris-generaal heeft vastgesteld, van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig, op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft; dat de Commissaris-generaal in casu op redelijke gronden heeft vastgesteld dat een aantal tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij ondermijnen; dat immers verzoeker betoogt voor de Commissaris-generaal tot drie maal toe gemeld te hebben dat op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verkeerd genoteerd is dat hij van 1988 tot 1994 lid zou geweest zijn van de democratische beweging "El Mouatamar El Chaabi" terwijl hij lid was van de socialistische partij "Hezb El Ishtiraaki El Jemen!"; dat dit betoog echter geen steun vindt in het administratief dossier; dat verzoeker aangaande de reden van zijn ontslag aanvoert dat hij op de DVZ verklaarde de reden te vermoeden, terwijl hij voor de diensten van de Commissaris-generaal verklaarde geen officiële kennis van de reden te hebben; dat uit het verhoorverslag van de DVZ blijkt dat verzoeker verklaarde: "Ik

werd ontslagen omwille van politieke redenen. Ze vermoedden dat ik de ethiek geschonden had en inlichtingen had doorgegeven aan de oppositie”; dat uit deze verklaring blijkt dat verzoeker de reden voor zijn ontslag kende en niet slechts vermoedde; dat verzoeker de overige tegenstrijdigheden toeschrijft aan de wijze waarop de respectievelijke interviews verliepen; dat nergens uit blijkt dat verzoeker terzake ooit opmerkingen formuleerde; dat verzoeker verder stelt dat niet kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van twee door hem aangebrachte documenten; dat de vaststelling van de Commissaris-generaal omtrent de documenten niet het decisief element vormt op basis waarvan de bestreden beslissing is genomen; dat, rekening houdend met het geheel van de bestreden beslissing en gelet op het voorgaande, het niet kennelijk onredelijk is dat de Commissaris-generaal besloot tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielaanvraag; dat aangaande de overige bepalingen niet wordt aangetoond hoe deze in concreto geschonden zouden zijn; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig januari tweeduizend en vier, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,

kamervoorzitter,

de H. C. VERHAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.